

Womhaj Bóh!

Czytło 36.
6. septembra.

Łétnik 6.
1896.

Szerbiske njedželske łopjenka.

Wudawaju ƚo kóždnu ƚobotu w Ćsmolerjez knihičizichceŕni w Budyŝcinje a ƚu tam doŝtač ƚa ŝhtwórtlétnu pichedplatu 40 nr.

14. njedžela po ƚwjatej Trojizy.

Prjecz je žadoŝcemi teho čžeta.

Gal. 5, 16—24.

Dobnye pola Sedana, na kotrež ƚmy ŝandženu ƚriedu ƚašo ŝpominali, naŝ pchezo ƚašo wabi, ŝo tón džen ƚwjedženŝy ƚwjeczimy, tón džen paŝ tež praweho pŝhecžela wótneho ƚraja wubudžuje ŝ ƚhutnemu roŝpominanju. Kaž wŝchaŝ je prawe, ŝo ƚo lud nad podleženjom njepŝhecžela ŝwjekeli, budže tola tole wjeŝele jenož tehdom prawe a trajaze, hdyž ƚu ŝ dobom ƚylnoŝč a jednota, wěra a ƚwěrnnoŝč naŝcheho luda pycha a čžeŝč. Ćšto móhle nam dobyčža wonŝach pomhačž, hdy by naŝch lud ŝnutŝkach hubjeny a ŝhniŝy byŝ, njekhmanny a ŝkaženy. Ćnata wěž je, ŝo pŝchewaha naŝcheho luda niz jenož na ƚhmanoŝč a hódnoŝč wóywodow wotpoczowaŝche, ale na dobrym ŝwncženju a krutoŝč naŝcheho wójŝta, kotrež na mjehŝich žadoŝčimnych Ćranzowŝach dobychu. Ćlominarjo nam ŝ tamneho čžaŝa powjedaja, ƚajŝi bēŝche to roŝdžel, franzowŝke a nēmŝke lēhwa wohladacž. Ćdyž bychu pŝcheŝ nēmŝke lēhwo ƚhodžili, bychu powjedacž ƚlyŝcheli wo wótnym ƚraju, wo tych lubnych domach. Woni bychu widželi, ƚaŝ by ƚebi wojak nutrnje wobraŝ ŝtarŝheju, bratrow a ƚotrow abo tež njewjeŝty wobhladowaŝ. Kaŝ čžiŝče hinaŝ by w franzowŝkim lēhwoje byŝo, hdyž bychu njehorne wobraŝy njepóčžimnych žónŝkich a ƚurwow wokoŝo dawali, ŝo by ƚo wohen ŝlych lóŝchtow w tych, ƚiž je wobhladowachu, ŝahorjaŝ. Wŝchaŝo ƚo powjeda, ŝo, jaŝo franzowŝka je

ƚwojimi wyŝŝkami ƚo ŝ tym heŝlom: „ŝ Rheinej, do Barlina“ ŝ mjeŝam póŝla, wot ŝtata dđeržane ƚurwy ŝa nimi ƚhwatachu a ŝo ƚo ŝ tymi ƚamymi čžahami po želeŝnizy wjeŝechu. Ćjeŝabudžmy, wulke podleženje Ćranzowŝow bēŝche ƚud Boži na ŝkaženy lud; a my njebychmy ničžo ŝ tamneje wóyny nawulŝi, hdy bychmy pŝchi wŝchēm Sedanŝkim wjeŝelu widžecž njechali, ŝo tež w naŝchim ludu ŝ póčžimwoŝču niz horje, ale dele dže. Ćdyž ƚašo junu ŝ wójnje dóndže, budže tam dobyčže, hdyž ƚu ŝdobnoŝč a bohabojaŝnoŝč, póčžimwe a dobre waŝchne ŝchŝit a wobora. Duž mamy ŝtajnje a pŝchego wóynu wjeŝč pŝhecžimwo tym hrēcham a lóŝchtam, kotrež móž naŝcheho luda podlemja, pŝhecžimwo tym žadoŝčam teho čžeta, kotrež japoŝchtoŝ w naŝchej dženŝniŝchej epiŝtoli Gal. 5, 16—24 mjenuje. Ćbo čžemy ƚnano teho dobyčža ƚo wjeŝelo tej myŝli ƚo pŝchewoŝtajicž, ƚaž by wŝchitko najlēpje ŝtejaŝo? Ćžemy ƚnano prajicž, ŝo taŝ ŝlē njeje? Wobhladajmny ƚebi wulku ličžbu tych žadoŝčow teho čžeta, hrēchi njepóčžimwoŝče, pŝchibójŝtwa a mamonŝtwa, njepŝhecželŝtwa, wopikŝtwa a wobžranŝtwa. Ćyrbi ƚo to haŝle dopoŝaŝacž, ŝo je naŝch lud wot tohole jēda natyŝany, ƚaž je tež naŝche ŝjawne, žyrŝwinŝke, domjaze a towaŝŝchne žimjenje nakažene? Ćo ƚo jenož praŝcha, ƚaŝ mamy pŝhecžimwo temu wojowacž, ŝo naŝch lud ŝkaženy njebyŝ, ale dobyčžerŝki lud woŝtaŝ? — W ŝtarym čžaŝu ƚo w naŝchim wótnym ƚraju w tychle wēžach wot wyŝchnoŝče ƚrucže wuŝtupowaŝche. W Ćürnbergu na hrodže ƚo dženŝa hiŝcheže graty poŝaŝuja, ŝ kotrymiž ŝpytachy njerođnych a ƚurownych ludži polēpŝhecž a njekŝtódnych ŝčžiničž. Ćo je

widzieć foli, wo kotryż ǫo njepózcziwi pichiwjasachu a rohaj, i kotrymajż ǫo mandźelstwołamarjo wupyscheni psches haŝy i fšchudom honjachu; tam namafasch, drjewjanu desku, psches kotrejż dźerje dyrbyjštaj ǫo wodźatej mandźelstej hromadže hłowu tyŝnyč, ǫo byšhtaj hromadže i jeneho talerja a i jenej łżizu jědłoj a sabycž ǫo njeŝmje na picžolku, kotraž ǫo njepolěpschomnym wopilžam na fhribjet pójsny, ǫo bychu tať wupyscheni psches město fhodžili. My wišat fmy w cžłowŝtim cžucžu tať daloko w našchim cžaŝu, ǫo tajke frědki w našchim cžaŝu sazpiwamy, ale budžmy tola džaťomni, hdyž ma roŝomna wyšchnoŝč ja nuŝne se fwojimi ŝafonjemi duhej ŝurowoŝče a njepózcziwoŝče napšhecžimo ŝtupicž. Najwaŝniŝche pať budže, ǫo my ŝami pshecžimo žadoŝčiwosčzi wojujemy. Šcho ŝamóžemy cžinicž pshecžimo žadoŝčam teho cžěła? Wjele ǫo na tym džěła, ǫo by našch lud duchownje do prědka pschischoť. Njeje runje tať waŝne, ǫo ǫo wón polěpschuje? Šcho je to cžinicž?

1. Rěčmy a piŝajmy najprjedy tať, ǫo my ŝwědčenje wotpołožimy pshecžimo temu, ŝchtož ludži kaŝy. Čžeho dla ǫo tele poroťowanie ŝjawnych ludownych hrěchow duchownym ŝamym pschewoŝtaji? Nima łóždy pschistoiny cžłowjek to pramo hrěchi i mjenom mjenowacž? Njemóhke w tym ŝjawne nowiny wjele pomhacž? Ščo wě, ǫo mamy ŝame pschistoine nowiny w myŝli a niž te, kotrejž Bohu žel je fwojimi njepózcziwymi ŝłowami ŝchodu hiŝčeže wjetŝchu cžinja.

2. Šladajmy najprjedy ŝami psched fwoje durje, ǫo bychmy pshecžimo žadoŝčam teho cžěła wojowali, mjenujzy ŝami w fwojej krwi a cžěle. Wŝhitko rěčenje, piŝanje a prědowanie ma tola jenož tehdom wuŝpěch, hdyž my i tym wojowanjom ŝami pschi ŝebi ŝapocžniemy. Niz tón wulki ŝwět, ale maľy ŝwět našcheho doma, našcheje wutroby je to bitwiŝčežo, na kotrymž dyrbymy najprjedy dobywacž, dobywacž nad hrěchami njecžisťosče, ŝluženia ŝwětej a mamonej, njepšhecželŝtwa, wopilŝtwa a wobžranŝtwa. To je wjele cžinicž, to ma ǫo wiŝchědnje wojowacž, a kajke je to žohnowanie, hdyž bychu cži maľi a wulzy, kotřiž ǫo i tym ŝanoŝchuja lud a ŝwět polěpschicž, ŝapocželi ŝami ŝebje polěpschecž.

3. Wupyschmy našchu wutrobu a našche žiwjenje i tymi pocžinkami, kotrejž japoŝhtoť w našchej epistoli mjenuje. Pschetož kaž wěŝče nóz psched dnjom, cžma psched ŝwětłom cžěła, tať ǫo teŝ njecžisťež duchoj, žadoŝče teho cžěła pschewinu, cžim bóle jim ŝwjata móž w płodach ŝwjateho ducha napšhecžimo ŝtupi. Ach wy njebyŝte pocžinki, tať móhli my ŝdychowacž, ŝaŝybleže ǫo do našcheho luda. Wucžěrcže moŝy cžěmnoŝče! Ty cžiŝta luboŝč, pój a pschinjeŝť ǫobu radoŝč a měr! Daj ǫo twojim cžopłym pruhom na wutrobu ŝwěcžicž, ǫo wiŝchitzy ŝacžuja, tať wjele lěpsche ŝu ŝcžerpliwosč, pschecželniwosč, dobrocžiwosč a cžichoŝč hacž njepšhecželŝtwa, ŝwada, ŝawicž, hněwanje a poŝwarŝi. Ty, o wěra! ŝjednocžena se ŝwěrnosčju, bywaj ŝaŝo našcheho luda fhwalba a cžěŝč! A hdyž ǫo žadoŝčiwosč, wobžranŝtwa a wopilŝtwa knježile, tam njech nětko pózcžiwosč a ŝdobne waŝchne knježitej.

Šchtož ŝwój lud lubuje, tón ǫobu pomhaj, ǫo bychu žadoŝče won a pocžinki nutŝcžahnyťe abo, kaž Pawoł praji, fšchizujcže cžěło a fhodžcže w duchu!

Šamjen!

Duŝhny ǫobudar do mandźelŝtwa.

(Poťracžowanie.)

Ša čžu jemu pomozniŝu ŝcžinicž, kotraž by pschi nim byla.

Mandźelŝta dyrbi byčž fwojeho mandźelŝteho prawa pomozniŝa. Šwólniwa dyrbi wona i nim to jeho brěmjo ǫobu njěŝč, kujkež je jemu Wóh na jeho fhribjet poloŝil, a dyrbi fwojemu muŝej i hladkej mjehkej ruku jeho póť i woblicža ŝetrcž. Š jeho bydla dyrbi jemu wona „luby dom“ ŝcžinicž.

Šědž, fajtuž ŝebi muŝ se fwojim džěłom ŝaŝłuŝi, dyrbi jemu wona duŝhne ŝwarjenu na blido pschinjeŝč, ǫo móhł ǫo wón po ŝpodobanju naŝyčicž. — Toľe ŝebi na pomiatť wŝmicže, wy młode, lube žónki, kiž macže džěławnych muŝow ŝa mandźelŝŝich. —

Žona njeŝmje ženje na ławje ležo lěnju paŝč, ani ŝpochi f ŝuŝodzy na kľeŝki běhacž, ale dyrbi doma na ŝtoľe abo na ławje ŝedžo kholowy a nohajzy płatač a koŝchle wuporjedžecž.

Hdyž pať ǫo twój muŝ ŝpróžny i džěła domoj wrěcži, dyrbiŝ jemu ŝmějŝata napšhecžo pschicž, abo jemu jeho najmłodŝche, kaž teŝ jeho druge džěcži do napšhecža póŝlacž.

Še wona ŝymne a pschindže twój muŝ ŝymu ŝemriemy abo pschemotniemy domoj, tehdy měj ty ŝa njoh' doma ŝcžoplemu ŝtwwu, ǫo móhł ǫo wón bórsy ŝhrěč. Toľe móžejŝ jemu dawno do prědka pod fhachle ŝajicž, ǫo móhł muŝ, hdyž ǫo ŝchťornje ŝuje, do cžopłych toľow ŝajecž; teŝ druhu draŝtu móžejŝ jemu hižo do prědka na cžople powiŝnyč, ǫo hdyž ǫo fwoju ŝmotanu ŝlecže, hnydom druhu cžopłu namfa. Šeli pať twój muŝ rad tobať kuri a i trubki pacha, podaj ju jemu, ǫo móhł ŝebi doma nowu ŝažehlicž. Šuba maczerŝa, ŝwucž teŝ te twoje džěcžata hižo ŝa male, ǫo čžuľe fwojemu lubemu naněj tajľule ŝlužbicžku wopoŝaŝacž.

Njedaj ŝebi ženje wjele ŝejdacž, hdy měła jeho cžěŝzy ŝthorjeneho a dyrbjała jeho pyťacž a hladacž, pschetož ty dyrbiŝ byčž jeho pomozniŝa. A hdyž joh' jeho džěło a próžowanie druhdy wiŝcheho ŝpotula a joh' ŝtaroŝč cžiččcži, hdy móhł ŝa waŝ wiŝchón tón luby wiŝchědný kľěb ŝem doŝtač, abo hdyž ma žanu druhu tyŝchnoŝč na duŝchi ležo, tehdy jemu jeho brěmjo poloŝ a wotwojm, a wŝmi jo ǫobu i nim ŝama na ǫo a njeŝtaj jo jedny i druhim psched Bohom, lubym Šnjeŝom.

A hdy by ǫo to twojemu muŝej njepoŝchžyťo, — to wiŝchat byľo ŝľ, haj Bohu žel! jara ŝľ. Ale njěŝhuť póďla wiŝcheho wiŝchu fwoju doměru; — ně, ty jeno ŝwěru wiŝcho wutraj. Wiŝchato je wón tola twój mandźelŝti, ty pať dyrbiŝ ǫo jemu i pschecželnyh woblicžom pod wocži ŝtupnyč. Daj ŝebi jowle wote mnje tu ŝamu dobru radu doprajicž, fajtuž je něhdy pobožna macž fwojej džówzy podala, kotraž mějeŝche muŝa, — Bohuľel cžłowjeka wiŝcheho do ŝwěta. Tu je wona taľe powucžila: „Šuba džówka, porneč druhdy kľwilu i twojim muŝom wo Boŝy, našchim lubym Šnjeŝu, tola hiŝčeže huŝcžijcho porneč i Bohom lubym Šnjeŝom ŝamym wo twojim mandźelŝtim a wuŝtořž temu wiŝcho, wiŝhitko.“

Toľe naleŝnoŝč čžu cži jowle hiŝčeže i duŝhnyh wěrnym powjedanečkom trochu bliže roŝetajicž.

Šaťo bě ǫo Dobranež Šana i Wičžezkež Šurjom woženia, rěkaŝche: „Wobaj taj ŝtaj duŝhnaŝ pobožnaŝ cžłowjecžŝaj.“ Šamožitaj teŝ wobaj běŝhtaj. Šano ŝtanywiŝchi wobaj fwoju ranŝchu modlitwu ŝhromadnje wuŝpěwnyŝhtaj, wjecžor do ŝpanja fwoju wjecžornu; a ǫobotny wjecžor wiŝa ŝebi Šurij ŝpochi fwoje prědaŝŝe a wucžita i nich ŝebi a Šanje njedželŝte prědowanie, kóždu njedželu pať džěŝche Šurij, kaž ǫo ŝľuŝcha, je fwojej Šanu do Božeho doma. Tajkeľe běŝhtaj wobaj ŝbožomnaŝ.

Duž pschicžcže do jich wŝy nowy hoŝpodať, něľajti wucženy bur, (kaž ludžo prajachu,) kiž ŝebi najradŝcho daŝche „oťonom“ rěkač. Šón bě něŝchto ľět pola něľajteho knjeŝta ŝa ŝchoŝaria pobyl a ǫo nětľe i bohatoweho Mičalež burowej jenicžkej džówku woženil a jeho burŝte kľblo na ǫo wiŝal. (Š wěrnej prawdu dyrbjať prajicž, ǫo bě ǫo tón „oťonom“ do Mičalež kľbła ŝaženil a ǫo póďla i jeho džówku ŝeženil.) Wičžezkež Šurij bu bórsy i nim ŝnaty, i nim dobru towaŝŝch, a myŝleŝche ŝebi, ŝchťo wě, kajta byla to ŝa njoh' cžěŝč, hdyž ŝměl i tajkim knjeŝom oťonomom wiŝchědnje wobfhadžecž. Wobaj taj pschecželaj ŝebi druhdy konja ŝeŝedľajŝhtaj a jěhaŝhtaj na to po ŝwěcže; druhdy daŝhtaj ŝebi konja do woŝa ŝapŝchahnyč a domjeŝeŝhtaj ǫo pať do tam, pať druhdy něhdy a hrajeŝhtaj a pijeŝhtaj tu a tam w měŝcže abo wo wŝy.

S wopredka bē Sana tež hōbu i Turjom do Michalez kuba na hoščinu thodžila, dofelž bēchu ju wo to prošli, hōbu t nim pšincē, ale jako bē pykla, i wotfel pola nich wētr džēše, bē bōrny radšcho doma hama jawostala. Seje muzej hō to njelubjesche, duž bēščaj hō druhdy wo to bjes hōbu wurječaloj, ale na pošledku bē ju wōn wo to na pofoj woštajil, bē pak jej prajil,

jo je wona se hwojim činjenjom „hlupe žonisko“. Wona pat je tola spochi i pšhecželniwym woblicžom hwojemu muzej bjes woczi hladala, runjež jej to ničžo lōhke njebē, a je hušto doma hwojej ruzny sthla a hwoju mōdlitwu ja njoh' t Bohu pōšlala.

(Pōtracžowanje.)

Michaleke i bliska a i daloka.

Wubjerf hērbiseje narodopišnjeje wustajeniz je redaktorej našeho kopjena, kaž hižo pošlicenij wobras hērbiseho muzeja, tež wischelate druhe wobrasj se hērbiseho žiwjenja pichewostajil a duž mōžemy je lubym čitarjam podacž. Mjerowanemu wubjerfej prajimij wutrobny džaf ja jeho pšhecželniwosej. W našchim dženkniškim čizile namatacže wobras njewjesty a nawoženje se Eslepeho. Wēšče budže wam sojimawe, wischelate waschija drascženja našeho lubeho hērbiseho luda na tichle rjanijch wobrasach wōhladacž a bliže sejnacž.

Kral Albert budže pšchi thēžorškim manevru nēščto duiow w Budniščinje bydliz. hōžēž je tež w hwojej mlodoščēzi dlēžichi czaš pšchewwal a — tehdom tež našču lubu hērbifu rēcž wulnjl. Budniščerjo chzedža jemu pšchi teje sfladnoščēzi potasacž, kaž jara hwojeho lubowaneho krala cžesčja. Duž budža hō jedny dženi wječor mēščezanste domy hōjedženiz wob- hōwēlicž. Schulerjo i wšchichich rjadownjow, gymnastija, ewangeliskeho a katoliskeho seminara, realti, pšchepšteje a ratašteje schule hō hetuja, kralej i šallowym cžahom hōidowacž. Nladžijomnje je kralowa irowosež tajka, so mōže jemu wot- myšlene pocžesčžowanje pšchijecž. Do šopocžatka tuteho thdženja i Draždžan hšchēže wēšty wot- molwjenje dōischto njebēše.

Ewangelisko-luthersta krajna synoda hō 5. okt. w Draždžanach ihromadži. Wona imēje wjele wu- radžecž, pichetož czaš jejneho wu- radžowanja hō nēko hižo na 5 njedžel woblicžuje. Kajte budža pichedmjety, kotrež žyrkwinsti wšchinosč jej t muradženju pšche- poda, hšchēže snate njeje. Wōh chžyl mīloščēziwje jeje muradženja požohnowacž, so bychu je žohno- wanjom byle ja našču lubu žyrkej!

Wjerch Lobanoff, ruski minister šwonkownych nalež- uočēžow, abo kaž mōžemy jeho tež mjenowacž, ruski thēžorštomny kanzler je i thēžorom i Wina wrōcžo w thēžorštim cžahu pucžujo nahle w kupeju wumrjel. Wōn šwonkowne naležnosče Ruskeje na- najlēpje i wulkej politiskej wustoj- noščēzi šastupowasche, tak so je hēbi Ruska pod jeho wodženjom pšched hōwētom wulku nahladnoščē na- dobhla. Njech hō jenož na to šponui, tak samō wōn Japanškim plody jich dobhēža hōrte čzinicž. Wolharsta dhrbjesche šašo ponižnje pšhecželstwo Rušow pytačž. Duž wšchaf je jeho nahle šemrjecze i wulkej šchodu ja Rušku a wjele wot teho wotwišuje, hacž muž šwonkowne naležnosče do rukow dostanje, kotrnyž budže thmanj a wustojny po pucžu hwojeho šlawneho prjeddomniša dale frocžicž. Hacž nahleje hōmjecze ruškeho kanzlera dla ruski thēžor nētko tež hšchēže hwoje pucžowanje po dotalnym wotmyšlenju wumjedže, abo hacž hō nēlajše pšchemējenje štanje, wo tny hšchēže ničžo šhšchecž njeje, ale njemōžne to njeje. Wschetož wēšta wēž je, so budže nahla hōmjecž jeho prēnjeho radžicžela, kotrehož wōn wulzy jara wažesche, na thēžora hōuboki šacžisčēž čzinicž.

W wopominjecžu je nam hšchēže džiwje šathadženje Turkow w Armeni- stej, hōžēž hō thhazy Armeništich na njecžlōwške waschije šfōžnomali. mandželste a džēczi wonjecžesčeli, domy wurubili a wupušcžili; se štyšniweij wutrobu hladamij na šupu šreta, šcho budže tam šfōž njemērneho hibanja — a hižo šhšchimij ja šašo i šfōžantiniopla šameho, so hō Turkojo šašdženij thdžen tam kaž džiwje šwērjota wbohich Armeništich po thhazach šfōžnomali, šabiwali a morili, šo cžlōwške cžucze, šhja pōbēhujē,

hōduž wōn tele hrošnosče cžita. Šsrijedž šašdženeho thdženja hō na dobo Turkojo do Armeništich dachu. Turkojo drje praja, so hō Armeništich šami wina, dofelž hō njemēr šapocželi i tym, so nēkōšti Armeništich nadpad na šfōžmanšku banku cžinijachu. Tole pak jim ničtō wjazny wēricž njecha. Wjele bōle hō to t wērije podobne byčž šda, so je nadpad na tamnu banku wot Turkow wumyšlena šellija byla, so bychu Turkojo šamhšl mēli hwoje džiwje šathadženje pšchēžiwō Armeništich šapocžecž. Wschetož Turkojo hō pječža hižo prjedny šapocželi Armeništich moricž a šfōžnomacž, prjedny hacž hō tōn nadpad na banku šta a cži nad- padnižny, šofšiz hō do banki nutz lamachu, hō armeništich šdrasčeni Turkojo byli, šofšiz ani dōšpolnje armeništich rēcžecž njemōžachu. Šaj w šfōžstantinoplu hō šamo powjeda, so je šultan 50 hōdž. Turkam wo- štajil, so mōšli Armeništich šfōžnomacž. Na 10000 Armeništich je nēhōžē žiwjenje šhubito.

Turkowšta polizija je i mērom pšchihladowala, haj šamo turkow- škich mōrdarijom podpjerala. Njeje to žalōšnje, so mōže hō w našchim cžahju štacž, so šchēščēžijanskiwo pšchihladuje, hōduž Muhamēdanišny našchich šchēščēžijanskič bratrow a šotry kaž šfōž šabiwaju? Njewola šrei tny wbohich woporow t nje- bješam? Šcho šchēščēžijanski štaty cžinija, šotrež maja hwojich ša- šupjerjow w šfōžstantinoplu? Bohužel hō hō šlabuške wopōšale, jako hō te hrošnosče w Armeništej šamej šlawachu. Šultan wšchaf pšchēzo lubjesche a lubjesche, so tež hwojich šchē- ščēžijanskič pōddanow šchituje; — šchēščēžijanski štaty hō i šaštimi hōlymi šlowami špōšojichu a ruzny do šlina položichu — a šurowosež w Armeništej bychu thdžen a hōršche. Šle cžeho dla hō šchē- ščēžijanski štaty to wšchitto pšchi- dale? Ššama šawisčēž a njepo- pšchēže, so mōhl jedny štat nēlajšeho wužittka pōšla mēcž, hōduž šrucžischo pšchēčziwo Turkowškej wustupja, štej wina bylej. Wmyšle na šwētny dobyt ša šacžucža šchēščēžijanski šmilnosče pōd- tlocžile. A duž wšchaf je štrach, so pšchi nētcžisichich njemērach w šfōžstantinoplu ničžo lēpje nje- budže. Šultan budže wšchaf šašo rjane šlubjenja dawacž, ale ša šhribjetom budže hō šchēščēžijanam šmjecž a Turkam budže dale ša- šhadžecž dacž, kaž šchzedža. Šak Turkojo myšla, pōšnajemy i jeneho wu- prajenja, šotrež je pšched šfōžkim widžanj Turka wuprajil: „Wny drje wēmy, so chzedža šuropižny našch kraj mēcž. Woni šōn šfōžtanu, ale ša to hō my šostaramij, so woni žoneho šchēščēžijana wjazny w nim njenamafaja.“ Wōh tōn šnjēs chžyl hōnadnje wutrobny našchich šchēščēžijanskič ludow t šchēščēžijan- škej šmilnosčēzi wobrocžicž, so bychu hō wjazny njekomdžile, se wšchēj šratōščēžu, kaž je jich šwjata pšchihlōšnosčēž, wustupowacž ša našchich wbohich šchēščēžijan- škich bratrow a šotry w nuy a hōubjenštwje — a hōdu by runje nušne bylo i mjecžom prawa našchēho šchēščēžijanstwa šašitowacž. A my lubi ššerbja dō pōmimij hō tež na hōubjenijch, wopušchēženijch, wōšhrocžēnijch, šlōdtradžach armeništich šchēščēžijanow, šofšiz se hwojeho wulkeho hōubjenštwja wo pōmōž wōlaju. Ša nich je hō hižo w našchim wōtžnym kraju w wšchelatich štronach hromadžilo. Duž tež my ššerbja hwoju šchēšpatku woprujmij, so bychmy hōbu pōmhali hšhij wbohich Armeništich šwotrēwacž! Šedaktor našchēho šopjena (šdr: šastor šolšich, šleinbauhen bei šlieškowij) rad šmilne dary dale wōštara. Dary hō tež tudy šwituja.

Njewjesta a nawoženja se Eslepeho.

thadžecž dacž, kaž šchzedža. Šak Turkojo myšla, pōšnajemy i jeneho wu- prajenja, šotrež je pšched šfōžkim widžanj Turka wuprajil: „Wny drje wēmy, so chzedža šuropižny našch kraj mēcž. Woni šōn šfōžtanu, ale ša to hō my šostaramij, so woni žoneho šchēščēžijana wjazny w nim njenamafaja.“ Wōh tōn šnjēs chžyl hōnadnje wutrobny našchich šchēščēžijanskič ludow t šchēščēžijan- škej šmilnosčēzi wobrocžicž, so bychu hō wjazny njekomdžile, se wšchēj šratōščēžu, kaž je jich šwjata pšchihlōšnosčēž, wustupowacž ša našchich wbohich šchēščēžijan- škich bratrow a šotry w nuy a hōubjenštwje — a hōdu by runje nušne bylo i mjecžom prawa našchēho šchēščēžijanstwa šašitowacž. A my lubi ššerbja dō pōmimij hō tež na hōubjenijch, wopušchēženijch, wōšhrocžēnijch, šlōdtradžach armeništich šchēščēžijanow, šofšiz se hwojeho wulkeho hōubjenštwja wo pōmōž wōlaju. Ša nich je hō hižo w našchim wōtžnym kraju w wšchelatich štronach hromadžilo. Duž tež my ššerbja hwoju šchēšpatku woprujmij, so bychmy hōbu pōmhali hšhij wbohich Armeništich šwotrēwacž! Šedaktor našchēho šopjena (šdr: šastor šolšich, šleinbauhen bei šlieškowij) rad šmilne dary dale wōštara. Dary hō tež tudy šwituja.

Boža ruka.

Šako hō w šašdženym lēcze pšchi wobnowjenju radneje thēže w šelli tež w radnej thēži wšhaze wobrasj wurjedžachu, hō na

wōšebje rjanij wobras šhryštufowij dohladachu. Ša tym wobrasju je tōn šbōžniš se šwētnēj šulu, šiz šellistku radnu thēžu potasuje a hōrkach je šchizž. Šo tymle wobrasju namafasche hō w mēščezan-

